

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Novum Gratiae Prodigiū: Sive Vita Venerabilis Matris, Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ Coenobii In Bvrgos

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput X. Vocatio Sororis Joannæ magnâ contenione disceptatur, quæriturque an Carmelitarum Discalceatarum, an vero Clarissarum Ordo illi sit eligendus. Seraphicus S.P. Franciscus litem illam dirimit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

rò Ioannam nostram atinet, post multas consultationes, unanimi tandem consensu decretum, ut monasticam vitam deserto mundo præelegat.

CAPUT X.

Vocatio Sororis IOANNAE magnâ contentione disceptatur, queriturque an Carmelitarum Discalceatarum, an vero Clarissarum Ordo illi sit eligendus. Seraphicus S. P.

FRANCISCVS litrem illam dirimit.

Calitum etiam quandoq; mentes opinione disident.

Olim tempore Danielis Prophetæ Angeli DEI non fuerunt unius mentis. Agitabatur quæstio an populus Israëliticus è captivitate Babylonica liberari, suasque repetere terras debeat. (Dan. 10. v. 13.) Differebant sententiis Angeli, opinabantur quidam è re bonoque populi eius id fore, aliis è contra illud improbantibus. Dissidebant concertabantque opinionibus viginti & uno diebus. Tandem Seraphicus Angelus Michaël in DEI nomine, quæstionem eam dissolvit certamenque diremit. Apprime accomoda est figura hæc eorum, quæ nunc asseremus. Ventilabatur quæstio an nostræ Sorori Ioannæ Carmelitanarum excalceatarum, an vero Clarissarum ordo esset amplectendus. Reverendissimi Patres Discalceati, qui velut Angeli DEI iugiter in conspectu eius assistunt, non erant unius mentis. Puta-

bant aliqui convenientius fore, si Soror Ioanna Carmelitana fiat, alii sentiebant contrarium, asseriebantque eam ad Ordinem sanctæ Claræ vocatam esse. Ambæ hæ partes multis diebus inter se opinionibus dissidebant. Ad extremum Seraphicus P. D. Franciscus DEI nomine certamen diremit. Priusquam tamen diffinitorium eius sententiam audiamus, volumus utriusque concertantium partis sententias in medium adducere.

Patres illi, qui Sororem Ioannam ad Discalceatos vocatam censebant, vocationem eius extimâ solum, uti dicimus in cute nudaque superficie contemplantur, externaque istâ inducti specie, interiorum etiam exinde vocationem arguebant. Disserebant porro Nobilem hanc plantulam cultura suâ adolevisse, quæ si in alium transplantetur Ordinem, statim à consuetu suo quietis loco, soloque fructifero emovebitur, atque in terram transferetur. Notum satis perspectumque est, arbores transplantatione infructuosas facillè reddi. Nostro, aiebant, in Ordine ancilla Domini dignos pœnitentiæ atque virtutum fructus protulit, at verò in altero forte fieri posset, ut non ita fructuosum sit spiritus eius germen. Adhæc ut filia quæpiam Ordinem, in quo educata est, deserat aliumque amplectatur, aperta est ingratitude, quæ non à verò sanctoque, sed potius à malo spiritu provenit, Ob has itaque Pa-

Argumenta pro Iohanna in Carmelitarum Ordine inducta.

tres

tres hi tam erant in suo sensu pertinaces atque immobiles, ut palam Ioannæ denunciarent, etiam atque etiam videat quid agat, neque certam propter incertam vocationem deserat, tentationique huiusmodi apud se locum indulgeat. Nec hisce contenti, etiam Cognatos necessarios atque amicos eius alloquebantur enixè orantes, vellet Sorori Ioannæ omni possibili modo persuadere, ne veram certamque ad Carmelitanas exalceatas vocationem deserat. Quibus accedebat inaccessibilis instantia, earundem Carmelitanarum Cœnobii sancti Iosephi in Burgos. Piæ istæ Virgines ingenti tenebantur desiderio Ioannam ceu peculiarem DEI amicam suo Ordini sacræque Domui inferendæ, urgebantque ac stimulabant Ioannam nostram missitatis partim litterulis, partim aliis hominibus internunciis, ad habitum Monasticum apud se induendum.

Verum Patres illi, qui hætenus ad perfectionem spiritus fuere duces, longis multiplicibusque experimentis & sollicita inquisitione manifesto agnovere eam ad Ordinem sancti FRANCISCI vocari, atque ita postulabant à Joanna spiritali sua filia, ut veræ huic vocationi constanter in hæreat eique morem gerat. Præcipuus eius rei zelator inter hos Patres erat Reverendissimus Pater Petrus à Matre DEI Ducis de Medina de las Torres Patruus, Excalceatorum Car-

malitarum Burgenfium Prior, ac famulæ Domini Joannæ Consciæ arcanorum arbiter, vir nobilitate, doctrinâ, sanctitate ac sapientiâ unus è nominatissimis celeberrimisq; sacri huius Ordinis viris. Prudens iste doctrinâque eximius Prælati, qui animæ suæ lucem ab omni nubilosa affectione puram reddiderat, facile vocationem Joannæ dignoscere poterat. Quare Ancillam Domini sequentibus verbis egregiè animavit. Nullum est dubium filia, inquit ille, Vocationem ad Ordinem sanctæ Claræ, quæ à primâ infantia constanter in tuo refederat pectore veram germanamque esse. Quod ex DEO est firmum, fixum & constans est, quod vero non à DEO, sed ab humana forsitan inclinatione pervenit, instabile est, facileque à contraria affectione eliditur ac perfumit. Ad hæc clara satis manifestaque nobis DEUS dat indicia, suâ hanc voluntatem tuamq; vocationem esse, quâ sat iam perspectâ, suafunctulis humanis fermunculisque à recto nobis viâ tramite, haudquamquam in transversum est abeundum. Vocatio ad Carmelitanas sola externa specie, non verò solidâ veritate nititur. Patres illi, qui hanc tuentur partem, ac omnino evincere nituntur, nullam tui spiritus habent notitiam. Nam quid ad rem facit, quod nos te in vitâ spiritus atque virtutum educaverimus, si non Altissimi Spiritus te ad nostrum Ordinem vocet? Quod quanti; velut juvenes plan-

*Argumē-
ta pro
Ioannæ
vocatione
ad Clarif-
sas.*

tuæ

tulæ in Sacris Domibus Claustrif-
que educantur, qui tamen ad alium
Ordinem vocantur à DEO, in quo
floreant, frondeant, fructumque fe-
rant? Quæ infidelitas aut ingrati-
do esse queat, veram præ falsa vo-
cationem eligere? Relationis lu-
men ubivis ductor noster sit oper-
tet. Magis porro rationi est con-
sentaneum, DEUM sequi potius
quam homines. Itaque, Filia
mea, ne audias id, quod homines,
sed quod Divina tibi vox loquitur,
nimirum ut Cœnobium Divæ Cla-
ræ præeligas.

Hoc rerum statu JOANNÆ
nostræ mens hisce diversa sentien-
tium opinionibus, veluti Cym-
bula medio Oceano pugnantibus
ventis agitata impugnataque fuit.
Crux, ut appellant, de Tariffa
mare navigantium asseveratione,
toto pelago omnium Scyllarum at-
que Charybdum est periculosissi-
ma. Nautæ quoque vectores ac socii
navales crucem illam plus extime-
scent, quam alias alibi maris scopu-
los, cautes Syrtisque. Eâ in ora
Oceanus ac mare mediterraneum
invicem cœunt ac miscentur, atque
in duo brachia divisa, crucem eo
pacto efficiunt, dum nimirum am-
bo se mutuo violento prokursu per-
rumpendo in crucis modum secant.
Ingentem hoc pugnam efficit, op-
pugnantque se mutuo duo maria,
horrendo undarum sese colliden-
tium fremitu, infanoque surgen-
tium fluctuum furore. Prædictæ

contrariæ opiniones, pari fere mo-
do oppugnabant animæ Sororis
nostræ JOANNÆ cymbulam,
crucemque in corde illius efficie-
bant. Pugnant in ea mutuo
humana propensio, & divina voca-
tio. Naturalis inclinatio cor eius
trahebat ad Carmelitanas; at ex
adverso vera vocatio ad Clarissas.
Nuncium Carmelitissis remittere,
erat naturæ contrarium, illis non
sociari Divinæ gratiæ repudium.
In hac turbida turbataque concer-
tantium invicem diversorum affe-
ctuum Charybdi dum volvitur,
tandem visendum se JOANNÆ
nostræ præbuit optata stella maris,
Divus Pater FRANCISCUS, S. Fran-
cum sancto DOMINICO, & glo-
riosa Virgine CATHARINA Se-
nensi. Quamdiu, dicebat san-
ctus FRANCISCUS, delibera-
bis, atque inter utrumque flu-
ctuabis? An incognitum tibi, quæ
ratione ab infantia tua, primoque
rationis atque intellectus luminis
exortu, mihi pollicita es, fore ut
Filia mea sis, & qualiter ego Di-
vina ordinatione; uti verus Pater
semper tui curam geram? Quid
ultra moraris? Itane tuæ mihi factæ
promissionis, quidque mihi de-
beas, es immemor? Nunc ego à
Christo Domino nostro ablegor
ad te, scrutare diligenter memoriæ
tuæ recessus & vide, an vera sint
omnia quæ dico. Expendit animo
suo ancilla D. jam dictum sermonem
S. FRANCISCI, atque velut
è gravi somno evigilans respondit:
Mi

„Mi Seraphice Pater, omnia quæ lo-
 „cutus es, recognosco vera esse, quo-
 „niam vero in tenera id ætate pro-
 „misi, putabam non obligari me ad
 „implendam promissionem. Filia
 „mea tu ac tui similes non debent
 „morâ temporis impediri se finire
 „ab exequenda promissione, ad
 „quam dubio procul semper obli-
 „gantur. Satis tibi notum est, quali-
 „ter Christus D. cum te sibi despon-
 „saret, S. Dominico, S. Catharinæ Se-
 „nensi, nec non & mihi te tradiderit.
 „Ego muneri meo uti Pater, Cha-
 „ritate Paternâ satisfeci, jam res in
 „eo est ut & tu obligationi tuæ, sicut
 „filiam decet, satisfacias. Hæc ad-
 „monitione Sor. Joannæ sui erroris con-
 „victa, culpam agnovit, ignoscique si-
 „bi eam petiit, Sanctique etiam li-
 „benter ignovère, & datâ ei benedi-
 „ctione videri desierunt.

Tali modo confirmata Venerabi-
 lis Virgo nostra, Cœlestem suū spon-
 sum sequi, atque S. Francisci Ordinē
 ingredi constituit. Ne verò quid-
 quam non conscio ac dirigente P.
 suo Spirituali fieret, egit cum præ-
 dicto A. R. Patre Petro à Matre DEX,
 qui etiam hac in re filia suæ Joannæ
 eâ ope ad fuit, ut continuò ad Mona-
 sterium S. Francisci Burgi se contulerit,
 Patrēmq; Provinciale cū aliis
 Provinciæ Patribus allocutus, om-
 nibus eis nixam gravissimis ratio-
 nibus filia suæ spiritualis vocatio-
 nem exposuit. Quod nimirum sum-
 mâ devotione atque affectu ab ip-
 sa infantia D. Claræ Cœnobium
 dilexerit, singularique sit veneratio-
 ne profecuta. Præterea addens com-
 plures quidem suæ Religionis Pæ-

tres fuisse conatos Sor. Joannam ad
 Carmelitanas perducere, eam verò
 aliud non velle, quàm ut S. Francisci
 filia efficiatur, quoniam humanus
 iste Seraphinus semper Pater ejus
 extitit. Postremò adjicit intellexisse
 Matrem Joannam, quòd S. Claræ
 Moniales nullam ab ea dotem ex-
 petant, prout pariter nec Discalcea-
 tæ Carmelitanæ petierint, cùm affa-
 tim perspectum palamque sit omni-
 bus, Christum D. Joannam tam exi-
 miis ditasse virtutibus, ut eæ non im-
 merito divitis opimæque dotis loco
 sint habendæ. Denique postulabat
 memoratus P. Petrus, velint Rever.
 Patres efficere ut res hæc, quàm fie-
 ri potest ocyssimè, ad optatum fi-
 nem perducatur, ne prorelatio ac
 mora incommodo forsitan alicui sit
 ac impedimento. PP. Franciscani
 ubi vident fortunam istam sine ullo
 suo labore & cura ultro sibi venire
 obviam, magnas habuère R. P. Petro
 egèrequè gratias, receperuntque se
 omnia secundum mandatum ordi-
 nationemq; ejus perfecturos, postu-
 lantes tamen, ut ipse velit bonum
 istud opus suamet propriâ media-
 tione & operâ ceu paratius promo-
 vere, donec optatum exitum sortia-
 tur. Patri quidē Provinciali Recol-
 lectorum, Burgi opus illud non licuit
 conficere, peregit, illud tamen simul
 ac Monasterium S. Dominici attigit,
 uti ex hisce patentibus apparet.

„ F. Franciscus Andres de la Torre, *Patentes*
 „ Lector Jubilatus, S. Officii assessor, *litteræ de*
 „ Minister Provincialis ac servus hu- *suscipi-*
 „ jus Provinciæ Burgensis, Regularis *enda à*
 „ Observantiæ & Ordinis S. P. N. *Clarissis*
 „ Francisci, Rever. Dominæ Abba- *Joanna.*

Hb

„tillæ

„filia Monasterii S. Claræ in Burgos
 „salutem ac veram pacem in D. N.
 „JESU Christo. Virtute hujus Re-
 „scripti, quod nomine nostro sub-
 „scriptum, magnoque Officii nostri
 „sigillo munitum est, concedimus
 „Rever. Dominæ licentiam, quod
 „in Monasterio vestro S. Claræ con-
 „suetum Ordinis habitum tanquam
 „Choralis Soror suscipere valeat Jo-
 „anna Rodriguez à JESU MARIA,
 „vidua & Civis Burgenlis, & quo-
 „niam non incognitum est nobis
 „prædictam Joannam Rodriguez
 „sufficientibus mediis ad consuetam
 „dotem, quam aliæ filia afferunt
 „solvendam: destitutam esse, ve-
 „stroque Cœnobio grave non futu-
 „rum bene memoratam Joannam
 „gratis sustentare. Ea propter vo-
 „luntatis nostræ est, mandamusque
 „ad Coronam vobis augendam in
 „virtute Spiritus Sancti ac Sanctæ
 „Obedientiæ, ut præcedente habi-
 „tatoque assensu Conventualium So-
 „rorum, prædictam Joannam Reve-
 „rendissima Domina suscipiat, &
 „absque, eo quod aliquam dotem
 „afferat, aut in sumptus aliquos
 „quidquam expendat, usitato habi-
 „tu Ordinis donet. Si tamen spon-
 „te propria dare aliquid aut impen-
 „dere velit, hoc & nihil amplius
 „acceptetur. Hortamur quoque in
 „Christu JESU cunctas Cœnobii
 „vestri Sorores, velint sæpe dictæ
 „Joannæ consuetam Sororiam ex-
 „hibere charitatem, in considera-
 „tione singularis amoris affectus-
 „que, quem erga Monasterium ve-
 „strum antehac jugiter gessit & de-
 „monstravit, ac etiamnum gerit.

„Hæc Sororia in invicem charitas
 „proculdubio grata acceptaq; DEO
 „erit. Datum in Monasterio nostro
 „de Matre DEI & SS. Angelorum,
 „quod dicitur S. Dominici, in vico
 „lapideo. 28. Febr. 1626.

F. Franciscus Andres de la Tor-
 re, Minister Provincialis Minorum
 Hæc patentes jam dictus P. Pro-
 vincialis Epistolæ inclusit, atque
 Admodum Rever. P. Petro à Matre
 DEI Priori Carmelitarum Discal-
 ceatorum Monasterii in Burgos
 transmisit. Epistolæ porro erat te-
 nor ut sequitur.

Admodum Reverende P. Prior,
 „Ante omnia excusatio jure mi-
 „hi deponenda est, quod Burgo tam
 „propre excesserim, nec ante Ad-
 „modum Rever. Patris Vrx ad disces-
 „sum benedictione munitus fue-
 „rim; spero tamen ægreditudines
 „meas tenuesque vires, quæ illo me
 „honore ac valedictionis consola-
 „tione privarant, mihi patrocina-
 „turas, quandoquidem ordinanti-
 „bus ita Medicis, actutum aura mi-
 „hi melior quærenda fuit. Benignis-
 „simo DEO sint æternæ grates,
 „quod medium istud non malè ver-
 „terit, quippe qui nunc aliquantò
 „comodiore utar valetudine. Oro,
 „sua Adm. Rever. Pras velit memo-
 „ri suo animo filiaque suæ Joannæ
 „orationibus me insertum gerere.
 „Patentes hæc ante meum ex urbe
 „discessum minimè confeci, quippe
 „qui hic non longè à Burgo degam,
 „illic verò res ista longius protelata
 „fuisset. Nunc verò quia virib⁹ pol-
 „leo, ne bonum hoc opus diutius dis-
 „feratur, eas edere, atque A. R. Pri
 „Vrx

„Vra transmittere volui, ut is nimirum tanquam Superior, cuncta ad
„Divinæ voluntatis normā ordinet
„atq; dirigat; Qui servet ac custodiat
„A. R. P. secundum vorū meum in o
„mni prosperitate ac salute corporis
„ac animi Naxerā Imā Marty 1626.

Admodum Reverendus Prior Dis-
calceatorum Burgensium acceptis
præfatis patentibus, abiit ad su-
mendam cum Spirituali filia sua Io-
anna mutuo animi læticiam, & post
„perlectas hæcæ patentibus ait: Filia
„mea, ex hisce omnibus facile co-
„gnoscere possumus, quam acce-
„ptum Optimo Deo sit propositum
„nostrum, dum scilicet ad hunc fi-
„nem corda omnium Divinā suā vir-
„tute permovet. Agamus Majestati
„suz pro isto collato tibi beneficio
„& favore humillimas gratias, vi-
„vamusque in bona spe certa que fi-
„ducia, quod principium felix, me-
„lior fortuna, exitusque vocationis
„tuæ sequitur. Hisce filia mea, esto
„Deo commendata, ego nunc abeo,
„quod restat, dispositurus & confe-
„cturus. Abiit ergo ad R. P. Matthæ-
um de Montoya ex-Provincialem i-
stius Provinciæ, nunc verò Guardia-
num PP. Franciscanorum in Bur-
gos, traditisque eidem patentibus
litteris, instanter precatur, ut eas
quantocyus loco suo insinuet. Hæ-
bat is P. Guardianus sublimem de
Ioanna opinionem, ingentique tene-
batur desiderio, ut ejus propositum
ex voto fluere & finiretur. Eo ita-
que adhuc die adiit Monasterium
D. Clara, curavitque Reverendam
Matrem Beatricem de Sandoval
Antistitem evocari. Illa verò mox

jussit conventum Capitularem om-
nium Choralium Monialium Soro-
rumque institui P. Guardianus bre-
vi proloquio usus. deinceps Provin-
cialis patentes mandatumque per-
legit. His peractis, universa congre-
gatio concorditer petiit, ut sine dila-
tione suffragia ferantur, quapropter
statim albæ atræque fabæ sunt alla-
tæ, & postquam una quælibet Soror
Choralis fabam suam injecisset, iis
numeratis apparuit Joannam om-
nium suffragiis lectam. Protinus er-
go actus illius & electionis testimo-
nium est exactum, quod nimirum
omnes Conventuales summo gau-
dio & unanimi consensu Ven. Virgi-
nem Joannam à JESU MARIA in
Choralem Sororē ac Monialem, &
quidem absq; ulla dote aliisque sum-
ptibus atq; impendiis fieri solitis ele-
gerint, quinimò quod se obligarint
universæ, Joannæ de omnibus neces-
sariis ab se abundè provifum iri. Læ-
tum istud nuncium, ubi Ancilla D.
percepit, in terram prostrata, Divinæ
Majestati agebat gratias, non mul-
tis quidem verbis, sed calentibus
plurimisque defluentibus lacrymis.

CAPUT XI.

*D. Archi-Episcopus consultat de voca-
tione Sororis Joannæ, tandemq; reperit
eam verè ad Clarissas vocatā. ultimā vi-
q; ea de re pronunciat sententiam, ni-
mirum Sor. Joannā à JESU MARIA
Clarissam fieri debere.*

IN principio creavit DEUS verbo
Cælum & terram (Gen. 1. v. 26.)
Cum autem creare hominem vel-
let, tres Divinæ personæ prius eā de
re consultarunt, occupabanturque
ad hominem in multiplici magnā-
que

*Ioanna
omnium
Sacrarū
Virginū
votis in
Clarissam
adlegi-
tur.*